Anul al 33-lea — 26 Iulie 1936 — CENZURAT — Nr. 16

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni şi muncitori, întemeiată la Orăştie în anul 1902

Director: Pr. IOAN MOŢA | Apare în fiecare JOI | Abonamentul: pe 1 an 120 Lei; pe 6 luni 60 Lei; pe 3 luni 30 Lei | Un exemplar 2 Lei | Scrisorile şi banii se trimit la: Bucureşti, 1 Calea Victoriei, 53

Frate ţărane!

Mie îmi place să-ţi scriu puţin şi nu pologlohte lungă, de uiţi începutul când ai ajuns la sfârşit.

Redacţia ziarului însă îmi spune că trebuie să scriu ca să se umple, cel puţin, o coloană. Aşa dar dacă articolagele mele în viitor, începând cu acesta, vor fi ceva mai lungi, deci ceva mai plicticoase, frate ţărane, nu eu sunt de vină.

Astăzi, aş vrea să-ţi vorbesc de altă greşală făcută de guvernanţii noştri, greşală, din nenorocire, greu de îndreptat căci imediat după răsboiul cel mare adică în 1919, trebuia să se declare BRAŞOVUL capitala ţării, pentru că este în mijlocul ţării înconjurat de munţi şi aproape asigurat că nu va cădea nici-odată în mâinile duşmanului, chiar dacă ar cotropi toată Basarabia, Moldova şi Munţenia.

In loc să facă Braşovul capitală, (oraşul cu scaunul domniei), ori cel puţin CAPITALĂ MILITARĂ a ţării, unde să se grămădească toate aşezămintele militare: Marele Stat Major, şcolile, toate stabilimentele, fabricele şi uzinele subt Carpaţi, în peşteri făcute din adins, — s'a cladit, s'a cheltuit, s'a mărit în aşa fel Bucureştiul încât cu greu se va mai putea vorbi de o strămutare.

Capitala militară însă, cu orice jertfe trebue mutată la Braşov, pentrucă, dacă tunurile în răsboiul cel mare băteau de la vre-o 150 Km. aşa fel încât Germanii dintr'o pădure băteau în Paris, noi cu Bucureştii la 75 Km. de graniţa bulgară, putem fi bătuţi ca în oală.

Aeroplanele şi ele vin mai uşor la Bucureşti decât la Braşov, dar, tirul lor nu este aşa de serios şi sigur ca al unor tunuri ascunse (camuflate) după dealurile Ruşcuţului.

Precis, ca un ceasornic, pe porţii, zise pătrăţele de pe hartă, într'o săptămână, întregul Bucureştiu este făcut harceaparcea.

Şi unde credeţi că o să fugă toţi? Direct la Braşov; atunci vă întreb dece, cel puţin, nu mutăm de pe acuma toată milităria, ca să nu fim siliţi să aplicăm zicătoarea că: „fuga este ruşinoasă, dar este sănătoasă"?

Sănătos ar fi fost ca Dnii guvernanţi să se fi gândit la toate acestea acu 20 de ani.

Nu este însă târziu şi este absolut trebuincios chiar de acuma ca, toată milităria să fie mutată la Braşov, sub munţi peste care poate să tragă toate tunurile şi toate aeroplanele din lume.

Intrările în peşterile făcute subt munţi ar putea avea, cel mult, de front 5 la 800 metri uşor de apărat, deci o apărare pe pământ FIXĂ, împrecheată cu una MIŞCĂTOARE în aer, plus că ar putea avea intrări-ieşiri Ind e p ă r t a t e şi mascate (ascunse).

General Cantacuzino-Grănicerul

UN CUVÂNT CU TEMEI ŞI LA LOCUL LUI!

— Dl I. P. Gigurtu despre tinerimea luptătoare de dreapta —

In Bucureşti apare de 4 ani o revistă pentru cercetat frământările economice, politice, sociale şi de cultură din ţară, prin articli scrişi cu răgaz, cu adâncire în lumina ştiinţei şi a cumpănitei judecăţi.

De aceea, ca mai toate revistele acestea de ştiinţă, se tipăreşte numai odată pe lună, privind lucrurile liniştiţi, şi rostindu-se asupra lor măsurat. Intre toţi însă cari scriu la această revistă cu mai multă cumpănire şi dreaptă judecare, este însuşi directorul ei, dl inginer I. P. GIGURTU, care îngrijeşte paginile de „Revistă politică", cu priviri prin lumea din ţară şi din afară, şi peste toate mişcările de obşte ale neamului, a ţării. Revista se numeşte tot „Libertatea" ca şi gazeta noastră, cu marea deosebire, că a noastră e scrisă pentru popor, pentru ţărănime, pe când ceealaltă pentru oamenii de ştiinţă, pentru oamenii cu mai multă carte.

In numărul său dela 5 lunie, dl ing. I. P. Gigurtu, la pagina „Revistei politice", făcând o privire asupra feluritelor porniri şi frământări sufleteşti din ţară, — vorbeşte şi despre mişcarea naţională tinerească, cea pornită naintea cu vre-o 12 ani, de către tinerimea universitară, ajunsă azi o mişcare naţională puternică la care s'au alăturat mulţi şi din cei ce nu se mai pot numi tineri, doar că în inimile lor au aprins cât mai vii candelele cu flăcări şi avânturi tinereşti, — şi în jurul acestei mişcări spune multe adevăruri... Acea mişcare a fost mulţi ani neluată în seama, ba huliită şi prigonită în chip neînţelepţi. Mai e şi azi. Şi de aceea o vorbă bună (şi DREAPTĂ!) veniită dela bărbaţi de seamă şi cari nu fac parte din „tineret", ca să pară că îşi apără soţii de vârstă, — ne cade bine tuturor celor ce am preţuit din început avântul şi dreptatea acelei mişcări, care era a fiilor noştri!.

Iată ce spune dl Gigurtu despre aceasta:

...„Suntem azi în faţa unui război, un război mai primejdios decât ne închipuim, pentru că este din lăuntrul ţării!.. Duşmanii nu ne mai atacă (lovesc) din front, ci se vâră în tabăra noastră, şi sub forma de „îndrumări" noi politice de „stânga" sau de dreapta, ridică steagul unii împotriva celorlalţi... Suntem atât de prinşi în lupta de toate zilele, încât nici nu ne dăm seama, că n'o ducem noi, ci suntem biete figuri mişcate de alţii..."

Şi aci începe apoi mai ales cuvintele drepte ale dlui Gigurtu, asupra cărora am dorit a stărui:

„In faţa nepăsării statului pentru mişcarea naţională, o ceată de tineri au ajuns a fi „extremişti naţionali" (adecă luptători neînduplecaţi, cari nu cunosc târgulaţă asupra drepturilor neamului lor, ci îl cer întreg, deplin, pentru acest neam! Acestora li se zice „extremişti naţionali"...) Ei nu spun că sunt extremişti (cari nu stau cu nimenea de vorbă asupra drepturilor pentru cari luptă), dar sunt socotiţi şi împinşi spre „extremă"!

„In loc să fie îmbrăţişaţi de toţi, să li se spue: aveţi dreptate, dar sunteţi tineri şi viaţa e grea, veţi vedea că nu este aşa de uşor să faci ce vrei; să încercăm şi cu toţii să îndreptăm ceva; dacă veţi izbuti să creşteţi un rând nou de oameni mai puţin egoişti (mai puţin lacomi a toate numai pentru sine), va fi poate mai bine; —

„In loc deaceasta, aceşti tineri idealişti (doritori de stări de lucruri mai presus de cele de azi şi de binele numai al lor!), au fost bătuţi, batjocoriţi şi împinşi spre o frământare, asupra folosului căreia azi s'ar putea discuta...

„Alăturea cu această mişcare şi frământare, cu fond (temei) sănătos sufletesc şi naţional, — s'a ridicat alta, cea comunistă, apostolii urei!...

Şi d. Gigurtu arată, cu vădită mâhnire, că această mişcare, deşi se ia (de formă) unele măsuri contra ei, ea este adeseori AJUTATĂ chiar, (de cei ce ar trebui să o înfrâneze şi stăpânească!)... Lucrarea organizată (rânduită) a guvernului, care să facă nepufincioasă mişcarea comunistă, „n'o vedem nicăiri!" — spune d. Gigurtu, deşi „primejdia e mare"...

Nu mai spicuim. E prea destul pentru ca ceitorii noştri din popor să vadă, câtă dreptate am avut noi dela această „Libertate" a poporului, când am sprijinit dintru început şi fără şovăială, lupta limpede văzătoare în viitor, a tinerimii dela 1922 încoace... Iaca azi toţi mai multe glasuri de bărbaţi în vârstă, văd şi mărturisesc că — aşa este, şi că rău au făcut cei ce pe acei tineri i-au bătut şi prigonit, căci lucrurile toţi acolo au ajuns, unde ei le-au prorocit...

Dar ei nu au pierit de pe câmpul de luptă. Sunt „prezenţi" la datorie şi azi, ca grupare de „dreapta", cea mai de dreapta, şi se zbat cu aceeaşi credinţă către neam şi ţară, ca atunci.

Inţelege-i-va odată deplin poporul nostru şi urma-ţi-va?

Avem cele mai bune nădejdi şi semne, că — da!

Prot I. Moţa

Cine omoară ziarele româneşti?

Cele trei cuţite care le ucid: străinii, politicianii şi depozitarii

„Libertatea" crede, ca şi legionarii, că nu trebue să ne ascundem păcatele noastre. Trebue să luptăm împotriva străinilor, dar în aceeaşi vreme să luptăm împotriva păcatelor noastre. Căci pe străini ni i-au adus pe cap păcatele noastre, iar dacă am alunga numai pe străini, fără a ne îndrepta pe noi, nu vom fi făcut decât pospăitală trecătoare, căci păcatele noastre îi vor aduce înapoi şi pe străini şi suferinţele noastre.

Iar păcatele nu ni-le putem îndrepta ascunzându-le.

Iată azi vrem să vorbim despre un păcat al nostru, despre o boală a noastră a Românilor, care ne gâtue aproape de tot pe noi cei cari scoatem foi naţionaliste: e vorba despre NEORÂNDUIALA ÎN SOCOTELI şi LIPSA DE SIMŢ GOSPODĂRESC, de pricepere gospodărească.

Gazetăria românească a ajuns să moară pe încetul din mai multe pricini. Intâi, din pricina STRĂINILOR, mai ales jidani, cari au venit cu bani mulţi să facă ziare eftine, spre a otrăvi sufletul românesc.

Gazetăria românească cea cinstită a mai ajuns să moară şi din pricina POLITICIANILOR români cari, cu bani făcuţi ştim noi cum, au început să cumpere pe slăpănit foilor, spre a nu scrie cinstit ci pe placul partidului cutare, ori cutare. Astfel aceste ziare ajutate din larg cu bănet, puteau fi vândute pe un preţ atât de eftin, încât ziarele cinstite şi neajutate erau mai scumpe şi mureau pe încetul, părăsite de cetitori. Chiar şi pe noi ne întreabă azi unii cetitori de ce scoatem cu acest preţ ziarul nostru numai în 4 pagini, în vreme ce altele, ca de pildă „Albina" şi multe altele, apar la acelaş preţ cu pagini mult mai multe, ba chiar tipărite în colori, ca să atragă ochiul. Şi le răspundem că apărem atât de sărăcăcios, în 4 pagini, cu un preţ destul de mare pentru sărăcia ţăranului, pentrucă PE NOI NU NE AJUTĂ NIMENI CU BĂNET OREU, spre a putea da şi noi o foaie eftină şi mare şi tipărită în colori.

Dar dacă la alte foi cetitorul e atras de colorile multe ale tiparului şi de hârtia cea multă, apoi spre „Libertatea" nu-i poate atrage decât sufletul el românesc întreg şi nepiecat, pe care nu-l poate da foaia plătită de politicieni, de ministere, de jidani şi bancheri. Căci foaia plătită de politician, e moartă sufleteşte, e mai ales moartă pentru simţirea românească şi creştinească cea adevărată căt şi pentru buna şi cinstita slăbire şi îndrumare politică a ţăranului.

Dar în afară de străini şi de politicieni, aceşti doi otrăvitori şi omorâtori ai foilor cinstite româneşti, — aceste foi mai au UN MARE DUŞMAN, care adesea le face răul fără să vrea, ci numai aşa din lăsătură şi lipsă de bună rânduială şi de cinstită socoteală: este DEPOZITARUL, adică vânzătorul de foi. Nu toţi, dar totuşi foarte mulţi depozitari sunt RĂI GOSPODARI (unii sunt chiar necinstiţi) şi FAC MARE PAGUBĂ şi RISIPĂ FOILOR, PRICINUINDU-LE ATÂTEA PIERDERI ÎNCÂT LE OMOARĂ. Iarăşi să dăm noi o pildă despre ce pţim cu mulţi depozitari: Librăria R. din D. (nu-i dăm numele căci prea l-am face de ocară, deşi

Continuare în pagina 2-a

Petrecere și învățătură

Dela joc

Nu gândi bade că-'mi pasă
Că te-ai dus la altă casă,
Că-ai făcut-o din mânie
Că nu m'a dat mama ție!

Cui îi trebui bani, nu fată,
Nu să-nsoară nici odată,
Că dacă s'a gătă nuta
Rămâ badița cu muta!

Bade inimă de piatră
Mai hai și la noi vre-odată.
Mândră gură de pelin
Tu de ce nu zici să vin!...

Mă miram ce-'mi place mie
Măru roșu dela vie
Badița de omenie!

Mă miram că ce lubesc,
Măru roșu pădureț
Badița cu păru creț!...

Cine omoară ziarele românești?

(urmare din pagina 1-a)

ar vrednici-o) la spre vânzare câte 25 de foi de ale noastre. Din ce pricină, nu știm, nu vinde decât abea un sferi din ele. Dar NU NE INȘTIINȚEAZĂ ca să împuținăm trimiterea ci, după ce a primit 300 de foi, ne trimite 100 lei, arătând că pe celelalte (200 foi din 300 primite) nu le-a vândut. Și ne trimite înapoi cele 200 foi nevândute, în pachet de poștă, făcându-ne 74 lei cheltueli de trimitere (iar dacă le trimetea ca foi, nu ca pachet cu fract, costa trimiterea doar 12—13 lei). Astfel noi pierdem bani plătiți de noi tipografiei și poștei, aproape 400 lei, numai la acest depozitar, și numai pentru aceste foi. Nici măcar atâl nu-și cunoaște acea librărie meseria încât să nu trimită în pachet scump foile nevândute, ci ca pachet de foi, etlin. Iată, iubiți cititori, de ce adesea, cade românul în lupta cu străinul. deoarece la noi nu este totdeauna simț de gospodărie, de economie și crutare, de bună rânduială. Librarii noștri se poarță cu foile noastre în acest fel, făcându-ne pagube datorite numai lipsei de tragere de inimă și de hărnicie. Câți dacă librăria aceasta, de pildă, ne înștiința pe noi să nu-i trimitem atâtea foi câte a început, ci mai puține, atunci noi nu pierdeam nimic. Nu câștigam, dar nici nu pierdeam. Apoi ați văzut ce nepăsare cu trimiterea înapoi a foilor nevândute, făcându-ne fără rost cheltueli cari se puteau înlătura.

Ei bine, cu un astfel de depozitar aici, cu un altul dincolo, veți pricepe că un ziar are adesea, în FOARTE MULȚI DEPOZITARI ai lui, ADEVĂRAȚI DUȘMANI, CARI IL OMOARĂ. Chiar dacă îl omoară fără să vrea, lucrul ne îndurerează și mai mult căci știm că nu ne omoară un dușman ori un străin, ci ne omoară păcatele noastre, lenea, nepriceperea, neorânduiala ori chiar necinstea noastră.

Iar plângerea aceasta a noastră împotriva depozitarilor, o găsiți în toate foile naționaliste. Și chiar unii abonați nu numai depozitarii, nu-și îndeplinesc datoria.

Să luptăm și împotriva străinilor, dar totodată și împotriva păcatelor noastre, dacă vrem să clădim o țară nouă în care să trăiască un popor înnoit, puternic și vrednic de a fi stăpân pe țara lui.

„Libertatea"

Legionarii binecuvântați de către I. P. S. S. Mitropolitul Visarion

La Cernăuți legionarii din suburbia (marginea de oraș) Mănăstiriște zidesc o biserică. La sfințirea temeliei a venit însuși Mitropolitul Bucovinei I. P. S. Visarion, pe care-l vedem în chipul de mai sus trecând printre legionari și binecuvântându-i. Până acum s'au turnat peste 200 metri cubi de beton la temelie. Cu prilejul sfințirii s'a primit în fața înaltelor fețe bisericești raportul a peste 1000 legionari țărani și 500 cărturari și muncitori legionari. Printre cei ce lucrează la această lucrare este și dl Profesor Universitar Traian Brăileanu dela Cernăuți, spre a fi pildă tuturor.

DIN POPOR

Dor și jale

Când aud cucul cântând
Și mierlele gueând, —
Nu mă simt om pe pământ.

Eu zic cucului să tacă,
El se suie sus pe cracă
Și tot cântă de mă seacă.

Iar mai jos, — pe-o crengurea
Cântă și o turturea,
Tristă, ca inima mea.

Cucul cântă de pornire,
Turturica de iubire,
Și-al meu suflet de jelire.

Floricele de pe vale

Floricele de pe vale
Staț'i la badea meu în cale,
Când trece pe lângă voi
Cu turma sa cea de oi.

Spuneți-i voi surioare,
Că eu mă usc de plânsoare,
Că de mult îl tot doresc
Și de doru-i mă topesc.

Voi păduri răsunătoare
Și poteci încântătoare
Spuneți-i cântece line,
Ca să-i vină dor de mine...

Bate vântul

Bate vântul de pe vale,
Mă topesc, bade, de jale;
Bate vântul de pe deal,
Zilele-mi trec cu amar.

De când badea meu iubit
In bătaie a pornit,
Nu știu, oare mai trăește
Ori în pământ odihnește?!

Dar stâta știu prea bine,
Că mă usuc de suspine,
Că-l aștept și nu mai vine,
Să fie tot lângă mine...

De-aș ști că-l poate 'n pământ
Isbit de vre-un glonte crunt,
I-aș ridica cruciuliță
Și i-aș pune-o cununiță.

Ah, dă-mi Doamne, aripioare,
Să sbor până lângă soare
Și cu-o rază strălucită
Să-i sărut fața iubită.

Culese de:
VALERIU GR. SIMA

Țigara lui Zăpăcilă

Zăpăcilă, bătatul unor negustori cu dare de mână, intrase în armată să-și facă datoria ca ori-ce cetățean cum se cade. Era bucuros că poate să-și plătească astfel „darea sângelui", cum zicea el cu mândrie.

Dar... nu-l chema de geaba Zăpăcilă: făcea toate lucrurile cam pe dos. Dacă îl trimitea ofițerul la companie cu o treabă, el se ducea la Casierie și când ajungea înaintea Casierului, își aducea aminte și o ștergea fără să spuie nimic. Dacă îi spunea să-și pue un petec la pantaloni, el cosea unul la mâneca tunicii.

Vă închipuiți cât se supărau superiorii și cât râdeau de el cei alți soldați.

Toate ca toate, dar cu sergentul-major o ducea rău de tot.

Don sergent-major Zbârliteanu era cam supărăcios din fire. Când avea de spus ceva, striga de tremurau țâțânile ușilor... Ziceau unii glumeți că de frica lui îngheța și apa... așa că vara nu era nevoe să cumperi ghiață ca să ai apă rece. Era om foarte cum se cade, bun ostaș, dar ținea la serviciu.

— Treaba, mă, întâi de toate! Dacă faci treaba bine, nu zice nimeni nimic; dacă nu... intri pe ghiara mea!

Vorba asta „ghiara mea" o repeta des, și bietul Zăpăcilă știa ce înseamnează, căci multe ceasuri de închisoare înghițise pentru zăpăcelile lui.

Intr'o zi, în vremea odihnei, sta pe patul lui în odae, de vorbă cu doi-trei camarazi. Intre ei era și Sgândărilă, un băețan cu ochii mici și viol, care obicinuia să cam râdă de unii și de alții. Era un fel de păcălici, de care făceau haz toți, dar de multe ori o și pățeau după urma glumelor lui.

— Măi, Zăpăcilă, zise el. Nu vrei o țigară? Și scoase din buzunar o tabachere frumoasă.

— Mulțumesc, nu fumez.

— Ce dracu, mă! La vârsta ta nu fumezi! Par' c'ai fi un copilaș.

Și dă-i cu vorbe de-astea, până când Zăpăcilă se hotărî să primească o țigară.

— Ia-o p'asta de-aici. E mai bună, ar inelul ăsta de hârtie cu polelală. E lucru subțire mă!..

Zăpăcilă o luă, dar în loc s'o fumeze, o puse în buzunar, zicând:

— Voi vreți să râdeți de mine. Mai bine o fumez când voi fi singur.

Așa avea de gând Zăpăcilă, dar plecând de lângă camarazii săi, cari de-abia se țineau de râs când eși din cameră, se duse după alte trebi și uită de țigară.

De-odată găsește în fundul coridorului pe don sergent-major. Părea supărat foc!...

— Ce idee! Don sergent-major e un fumător groaznic. Dacă l-ași da țigara asta... eu tot nu fumez.

Zis și făcut.

Don sergent-major o primi cu mulțumire și zise chiar o vorbă bună lui Zăpăcilă.

Scoase apoi chibritele din buzunar, și o aprinse.

Zăpăcilă sta mulțumit, zâmbind de-oparte...

Când colo, ce să vezi? O flacără cu pocnituri repezi începu a eși din gura majorului. Pac! Poc! și iar Pac! și Poc!..

Țigara adecă era pregătită cu câteva fire de iarbă de pușcă... ca să-și bată joc de Zăpăcilă.

Vorba zice: Nu e pentru cine se pregătește, ci pentru cine se nimerește.

... ...

Dar vă rog să nu mă întrebați cum l-a mers lui Zăpăcilă în ziua aceea...

MOȘ STOIAN

DE TOATE

Să mergi, fără a mai da din picioare!...

Asta nici nu e rău... Să mergi dela un cap al orașului la altul, fără a-ți toci tocurile și tălpile și mai ales fără să-ți oatenești picioarele și să-ți asuzi frustea — nu e lucru mic! — Și acest lucru va urma... Un început al lui este făcut: In multe orașe americane, ca și în unele din Europa, se găsesc mari prăvălii cu câte 2-3-4 rânduri unul peste altul. Jos cum intri, găsești un fel de marfă, cel mai căutat, marfa cea care se cere zilnic; — la rândul al doilea (ca în pod), al alt fel de marfă, bunăoară cea de pânzărie cu toate neamurile sale; — la rândul al 3-lea alt neam de mărfuri, la al 4-lea altul.

Ci, pentrucă multor oameni, mai ales celor mai în vârstă, le e greu a urca treptele dela un rând la altul în aceleș prăvălie, îndeosebi să urce la rândul III și IV, încât mai curând se lasă fără acea marfă și merge unde o poate găsi mai ușor. — acele Mari Prăvălii duc pe oaspeții lor dela un rând la altul, așa fel, că ei nici nu știu că au urcat la rândul 2, 3 sau 4 al prăvăliei. E un fel de pod mișcător, care se învârtește, între rândul de jos și cel de sus. Tu numai calci pe pod, și ți-e duce liniștit fără oboseală la rândul al 2-lea sau al 3-lea. Acolo calci de pe pod pe podeșua etajului.. De vrei să mergi mai sus, te duci la scara învârtitoare ce duce mai sus. Când vii în jos, tot așa: numai calci pe brâul mișcăcios coborător. Așa ai umblat prin prăvălie, sus, jos, unde ai vrut. Nici o oboseală, nici o trudă.

Acest lucru il chibzuesc niscai ingineri englezi, să-l facă cu trotoarele prin orașe (culoarul de mers cu picioarele, de pe laturile ulițelor). Să le facă să se miște tot trotoarul, mergând înainte de colo până colo... leșind din casa ta sau venind din drum, calci pe trotoarul mișcător și te duci, așa ca legănat, unde vrei și te oprești unde vrei, fără să te ostenești pășind. Nu-ți mai trebue nici autobus, nici tramvai, căte duce — pământul de sub tine...

Azi lucrul e numai un gând, ca mâne îl vezi în ființă...

*

Mama stupilor...

Stupii noștri sunt jucării de copii, pe lângă stupii ce trăesc în unele păduri din Australia. Sunt acolo păduri de arbori zișI „eucalipți", din cari unii sunt de 120 metri de înalți (ca 3 turnuri de biserică peste-o-laltă). Pe un astfel de eucalipt înalt și gros de 7 metri, un cercetător a găsit un stup de albine negre și foarte spornice la adunat miere. Dar de era copacul uriaș, apoi și stupul nu era mai prejos. Oamenii au tăiat copacul, ca să vadă ce vor găsi la stupul prins între crăcile și în scorbura lui. Și au găsit lucru neașteptat: stăpânind albinele s'au făcut stăpâni pe magazia de miere ce-și adunaseră minunatele albine, — și au scos 3500 de kilograme de miere, și numai fagurii ce au mai rămas, au mai cântărit 1000 de kilograme...

Ce acolo unde amestecul omului nu tulburase încă muzica pacinică a binecuvântatelor gângănii...

*

Furnica sau papagalul meu „paternice"?

Despre furnică se știe, că e „cărăușe" harnică. E în stare să tragă după sine spre mușuroiul său, — spre orașul neamului său, — câte-o „bârnă" (o crendoță, un betțeg) de zece ori mai grea decât ea.

Dar învățații cercetători ai vieții animalelor au aflat, că — papagalul e și mai harnic decât furnica. Un papagal de abia 150 grame, așadar foarte

(continuare în pagina 3-a)

Ştiri din lume

Încercare de a omorâ pe Regele Angliei

In ziua de 16 Iulie Regele Eduard al Angliei, care abea s'a urcat pe scaunul de domnie de vre-o câteva luni de când a murit tatăl său (fostul rege George al 5-lea) se întorcea dela nişte serbări militare dela Londra. Când trecea prin mulţimea din stradă, călare, un om s'a desprins din mulţime şi s'a îndreptat spre Rege, dând la o parte pe poliţişti. Când mai avea doar 2—3 paşi până la calul Regelui, l-a căzut pe jos un revolver dintr'un pachet pe care-l avea în mână. Îndată poliţia a pus mâna pe om şi l-a scăpat abea cu mare greutate de mulţimea care voia să-l omoare. Dus la poliţie, s'a dovedit că este un cetăţean englez, dar din vorbele lui fără şir se bănuia că nu este în toate minţile. Nu se ştie dacă se preface a fi nebun ori apoi e nebun deabinelea. Regelui nu i-s'a întâmplat nimic.

In Anglia această întâmplare a stârnit mare valvă deoarece în această ţară, de mulţi ani în urmă, nu s'au văzut mişcări şi porniri împotriva Regelui. Regele, neîmpotrivindu-se în Anglia la voinţa poporului şi lăsând ca acesta să se conducă aşa cum vrea, poporul este mulţumit de Rege şi-l iubeşte foarte mult. Chiar socialiştii din Anglia (aşa zişi „laburişti") nu sunt duşmani Regelui şi se înfeleg cu el. De aceea încercarea de omorâre a tânărului Rege, dacă va fi fost faptă de om cu mintea limpede, nu este de înţeles, şi a pricinuit pretutindeni uimire.

DE TOATE

(urmare din pagina 2-a)

uşurel, — a fost în stare să ridice în cioc o colivie de peste 3 kilograme, — adecă de 24—25 ori mai grea decât el, papagalul... — Dacă un om, care ar fi de 80 kilograme de greu, ar avea în sine atâta putere cât papagalul, ar trebui să poată ridica în dinţi o greutate de 20 de măji!

Neliniştitul pământ

Are el ce are în lăuntrul său, în stomacul său, pământul nostru, ceva ce-l arde şi-l tulbură şi-l face să se zbată, să se zguduie...

La marea staţiune de prins semnele cutremurelor de pământ din Londra, s'au prins clătinările pământului, chiar şi cele mai puţin simţite. Maşinăriile de acolo aşa-s de simţitoare, că abia se clatină nişte pământul, ca de-o moşcătură de purice, şi maşinăriile simt „neliniştea" şi o scriu.

Aşa apoi acele maşinării au scris în cei din urmă 6 ani: 3600 de cutremure de pământ, — adecă se vine PE FIECARE ZI UN CUTREMUR. N'are bătrânul nostru dătător de adăpost, nici o zi fără un cutremur... Dar, ci-că, ne în toată vremea le are la fel. Uneori le mai răreşte, dar cele mai multe le are toamna prin Septembrie. Te miri ce-l doare şi nelinişteşte atanci mai rău...

Ştiri politice

Politica germană — tot mai sus

Azi în Europa se bat cap în cap două politici: una cea veche, a cărei sfori o trag din umbră mâni nevăzute, — e politica evreiască răzimată pe saci săi de aur, — a doua e politica ce nu vrea să mai ştie de acel „stăpân", ci cere loc dreptului neamurilor, de a se ocârmui ele prin oamenii lor, nu jucând pe sforile acelora...

Stau pe moda veche: Rusia, scufundată de tot în mlaştina necurată în care a împins'o jidovimea, — — gata-gata să se scufunde până după urechi şi ea, Spania pierdută, şi vre-o două „ascultătoare", ca România, Cehoslovacia, în parte şi Grecia.

Pe partea cealaltă, a politicei de ţinere a frunţii sus, e Germania şi Italia, cari azi îşi strâng tot mai mult mânile, şi au atras pe partea lor, prin plida mândrei lor neatârnări, pe Polonia, au mai demult şi pe Ungaria, au câştigat şi pe vecina noastră Jugoslavia (Sârbia), iar mai nou şi pe Austria.

Azi aceste 6 ţări formează o mare şi temută tabără, gata a sări în foc una pentru alta...

Tabăra cealaltă s'ar crede că are şi pe Anglia pe partea sa, — şi nu o are. Anglia vede cum — — numără tot mai puţin decând s'a aruncat în bătoaca bolşevizmului şi comunismului, după care şi-a slăbit disciplina în armată, insuleţirea pentru neam şi ţară, lepădarea de biserică şi credinţă, cari ele întăresc pe om, şi-l ridică peste animale, — —

REDACŢIA noastră e la Oraştie. ADMINISTRATIA e la Bucureşti. Toate scrisorile, banii şi manuscrisele se vor trimite pe adresa următoare: Ziarul „LIBERTATEA" I. Moţa Calea Victoriei 63, Bucureşti, I.

Răspândiţi „Libertatea"

Vecina noastră Sârbia, se depărtează încet-încet de noi, până se va desface într'o zi de tot...

•

Ce-i pe-afară?

Ni se pare că pe afară de hotare suflă vânturi rele. Săptămâna trecută, d. Titulescu veni în fugă mare acasă de pe la Montreux unde era. A mers îndată la M. Sa Regele şi i-a arătat vreme de 4 ceasuri, ce a aflat şi cum vede dsa stările din afară. — Apoi a chemat pe dl Tătărăscu, care se dusese la o moşie a sa, să se mai odihnească după atâtea frământări. Acesta a venit în grabă la Bucureşti sosind seara la 10 şi stând la vorbă şi stat cu d. Titulescu până la ora 2 şi jumătate noaptea. De bună seamă nu au vorbit despre găinile şi purceii dela moşia dlui Tătărăscu. Foile spun, că d. Titulescu i-a arătat dlui Tătărăscu cum vede el că stau treburile şi legăturile României azi în afârnare de politica mare din Europa... Şi se pare că nu-i prea place nici dumneaului cum stau, de nu poate dormi până la 3 noaptea, ci stă la stat şi chibzuială. — —

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI GAZETA „LIBERTATEA"

Ca mâne zi (Marţa trecută) d. Titulescu a primit pe d. Mihalache, cu care a stat de vorbă aproape 2 ceasuri... I-o fi spus ce ne-a făcut prin Franţa şi Anglia Dr Lupu şi Madgearu, aruncându-se acolo în braţele jidoveşti ca nimeni altul.

Lucrurile se vor limpezi şi noi vom arăta cetitorilor „Libertăţii" ce a fost aci, — căci lucruri de toate zilele nu l'au adus pe d. Titulescu aşa grăbit acasă şi nu l'au ţinut la stat nopţi întregi.

Un lucru de mare însemnătate: HITLER şi MUSSOLINI

se întâlnesc peste câteva zile la Veneţia.

Ziarele aduc o veste de mare însemnătate, care dovedeşte că împăcarea dintre Germania, Italia şi Austria este împlinită şi unirea lor într'o tovărăşie de arme pentru pace şi război, este ca şi înfăptuită. Şi anume, s'a vestit că peste câteva zile, încă acum în luna Iulie, se vor întâlni cei doi conducători ai Italiei şi Germaniei, Mussolini şi Hitler, în oraşul italian Veneţia unde D-l Hitler va veni cu un mare aeroplan.

Au trecut doi ani de zile dela cea din urmă întâlnire şi sfătuire a acestor doi mari bărbaţi de Stat, întâlnire după care s'a răcit prietenia dintre Germania şi Italia, cu toate că amândouă ţările acestea sunt naţionaliste. Dar la mijloc era buba cu Austria pentru care se certau. Acum se sparse această bubă, după cum am arătat în numărul trecut al foii noastre, şi iată că se înfăptuieşte apropierea acestor ţări naţionaliste şi fasciste.

Întâlnirea aceasta va insemna un mare pas în istoria popoarelor, iar de prietenia care se va pecetlui acolo, trebue să ţinem pe viitor seama cu toţii, deoarece iată, cele mai puternice armate din Europa, cea germană şi cea italiană, se unesc pentru a se ajuta şi a şi face ascultat glasul. Noi Românii trebue să facem totul pentru a nu fi în duşmănie cu această uriaşe putere a statelor naţionaliste.

—o—

Schimbare de guvern în Franţa?

Unele ziare cred că guvernul lui Leon Blum nu se va putea ţine multă vreme la putere. Căci iată au început să se mişte radical-socialiştii, adică partidul cel mai puternic în Parlament după al lui Blum. Radical-socialiştii sprijineau până acum guvernul Blum, şi fără sprijinul lor, nici nu putea veni Blum la putere, căci deputaţii lui, din aşa zisul partid socialist S. F. I. O, nu erau destui ca să poată avea sprijin în Parlament. Acum radical-socialiştii sunt nemulţumiţi de Blum, spunând că duce ţara la bolşevism. Şi se crede că Blum va cădea curând dela putere şi va veni în locul lui un guvern radical-socialist. Vom vedea.

In sprijinul acestei păreri despre slaba frânicie a guvernului Blum, stă şi aceea că în Franţa se cere tot mai mult să se încerce o împăcare cu Germania, împăcare pe care Germania o cere de mult. Iar o asemenea împăcare desigur nu poate fi uşor încheiată de Leon Blum ci de către un guvern alcătuit din Francezi adevăraţi.

Pentru cei cari răspândesc „Libertatea". Cei cari au cerut mai multe exemplare din foaia noastră şi în deosebi cuiburile, sunt rugaţi a ne trimite banii cât mai curând, la fiecare 2 săptămâni, cel mult lunar. De asemenea sunt rugaţi a nu scădea nici un rabat (deocamdată), ci, doar cheltuelile elective (de trimiterea banilor, etc.), spre a fi ajutată astfel foaia la început, când se sbate în greutăţi.

Mai târziu, când foaia va fi prins rădăcini mai bune, vom putea da şi rabat la vânzare.

Deocamdată nu putem da rabat decât negustorilor (librării, chioşcuri) şi anume 15% din preţul de 2 lei al foii.

Dorim să avem cât mai multe abonamente, sau vânzări cu numărul dar fără rabat, deoarece, vânzând cu rabat, foaia e expusă a avea pierderi, iar apariţia ar fi primejduită. — Rugăm să nu ne trimiteţi retururi (foi nevândute).

IN JUD. CERNĂUŢI se lucrează de către legionari foarte sârguincios. Iată aci două înfăptuiri:

Chipul din stânga ne arată crucea ridicată de ţăranii legionari din comuna Ceahor, în amintirea eroului legionar NICOLAE HOMENIUC ucis în lupte de către naţionaliştiţărăniştii. După sfinţirea crucii, 600 legionari au făcut un marş de propagandă de 30 km.

Chipul din dreapta arată crucea de piatră ridicată de către 2 cuiburi legionare din comuna Cuciurul Mare şi închinată sfântului Arhanghel Mihail. Conducerea şantierului a avut-o leg. Nosei.

(Vezi şi darea de seamă din altă parte a ziarului.

In numerele viitoare vom mai da vederi dela minunatele înfăptuiri legionare din jud. Cernăuţi.

Ştiri din ţară

Tabere şi şantiere legionare

Se ştie că legionarii numesc „tabere" adunarea lor la lucrări mai mari, de pildă zidirea unei biserici, ori zidirea unui oraş cum se face la Carmen Sylva. Iar „şantiere" se chiamă lucrările mai mici, ca de pildă, repararea unui drum, zidirea unei case pentru un om sărac, sau ridicarea unei sfinte cruci.

Iată câteva noi tabere şi şantiere care sunt în lucrare şi despre care nu am vorbit încă (vom da amănunte în numerele viitoare):

IN JUD. SUCEAVA (Bucovina), e o tabără la Pârhăuţi unde se lucrează la cărămizi pentru zidirea unei biserici şi a unei case naţionale. Deasemenea sunt mai multe şantiere pentru lucrări mai mici.

IN JUD. CERNĂUŢI s'au făcut o mulţime de lucrări legionare iar altele sunt pe cale de înfăptuire. Din lipsă de loc, publicăm în acest număr numai câteva, cele despre care ne vorbesc cele 3 clişee (chipuri) din pag. 2 şi 3 (în numerele viitoare vom publica clişee dela celelalte lucrări din jud. Cernăuţi, şi le vom aminti atunci la rând pe fiecare). Astfel, legionarii din Cernăuţi, SUBURBIA MĂNĂSTIRIŢIE, zidesc o biserică. Amănunte citiţi sub clişeu. Legionarii din com. CUCIURULMARE au ridicat o cruce de piatră (vezi în pag. 3) Închinată Sf. Arhanghel Mihail. Când au început legionarii să ridice crucea gospodarul Iaţcu, după cum mărturiseşte astăzi, s'a înciudat, căci era liberal. Cum Iaţcu voia mai de mult să sape o fântână în locul acesta sterp şi lipsit de apă, la răscrucea drumurilor, pe dealul dela intrarea în sat, a tot săpat şi el şi alţi oameni, dar n'au găsit niciodată apă. Acum, văzând icoana legionară, de ciudă, ca să strice locul, s'a pus Iaţcu, după mărturisirea lui, să sape fântâna chiar lângă cruce. Ştia el că nu găseşte apă, dar voia să facă în necaz legionarilor. Aceştia l'au lăsat să sape, şi, ce să vezi, dădu foarte uşor de apă, spre marea lui mirare. Din ziua aceea Iaţcu s'a făcut legionar, şi aşa bătrân de 50 de ani cum e, merge acum pretutindeni cu legionarii în cele mai lungi şi obositoare marşuri, cu credinţă în Sf. Arhanghel Mihail, ocrotitorul legionarilor. Intr'un număr viitor vom da chipul fântânii lui Iaţcu legionarul, fost până dăunăzi aprig liberal. — Iar legionarii din com. CEAHOR (jud. Cernăuţi) au ridicat o frumoasă cruce de piatră (vezi pag. 3) pe locul unde a fost ucis mişeleşte în luptă, de către naţional-ţărăniştii, legionarul-erou HUMENIUC NICOLAE. (Urmare în numărul viitor).

Români, ajutaţi isprăvirea Casei Verzi!

— Ce este „Casa Verde" —

La Bucureşti legionarii au ridicat o măreaţă casă, cu subsol (sub pământ), parter şi 3 etaje, având peste 50 de odăi, saliă de întruniri şi tot ce trebuie unei case care este menită să adăpostească comandamentul de căpetenie al mişcării legionare. In această casă va locui şi di Corneliu Codreanu, iar ea va adăposti şi pe legionarii din cancelariile conducerii centrale, urmând ca toate aceste cancelarii să fie aduse în această măreaţă Casă Verde, adevărată luptă pentru desrobirea neamului românesc.

Casa este aproape gata, pusă subt acoperiş, lencuită pe din lăuntru. Acum se lucrează de către legionari la sutele de ferestre şi uşi. In legătură cu această lucrare, tânărul comandant legionar Al. Cantacuzino (nu Dl General) care conduce lucrarea, ne roagă să publicăm următoarea chemare către Românii cari doresc a veni pe o cale oarecare în ajutorul strădaniilor legionare:

„Este nevoie să ne opintim cu toţii într'o ultimă încordare în lunile Iulie şi August, pentru terminarea Casei Verzi.

„Fac un apel legionar la toate cuiburile, legionarii şi prietenii să ne aducă pe cât pot ajutorul lor bănesc oricât de mic, pentru această înfăptuire.

„Tot odată rog stăruitor pe Domnii Comandanţi de Regiuni să trimită de urgenţă sumele de bani pentru cărţile poştale cu Casa Verde.

„Altminteri sântem ameninţeţi să fim nevoiţi de a opri lucrul.

„Banii se vor trimite pe adresa: Iucraş Teodor, Strada Gutenberg 3, Bucureşti.

Comandantul Taberei
„Casa Verde"
Comandant legionar,
ALEX. CANTACUZINO.

Fără îndoială că cetitorii noştri vor da ascultare acestei chemări şi vor jertfi şi ei măcar un ban în vreme ce legionarii jertfesc sânge, tinereţe, viaţă, umplând închisorile, ocnele şi cimitirele cu trupurile lor istovite în focul luptei legionare.

Muncă legionară

La Buhăleşti (jud. Vaslui) locuitorii din sat, având o biserică veche de lemn, au trimis vorbă cu rugăminte către legionarii din partidul „Totul pentru Ţară" din acele părţi, să le dea şi lor mână de ajutor a-şi zidi biserică nouă, potrivită zilelor de azi. — Şi di Comandant Generalul Cantacuzino-Grănicerul a dat întărire, ca să se înfiinţeze şi acolo o tabără legionară care să facă sărmanilor oameni buni credincioşi, — o sfântă casă de rugăciune, o biserică vrednică.

Tineretul legionar din judeţul Vaslui a primit porunca şi s'a pus pe lucru. Au pornit facerea cărămizii, acolo în sat, cu mâinile şi puterile lor. Şi Dzeu le va ajuta de vor ridica şi aci o Casă lui Dzeu...

Ce lucru de laudă e acest fel de muncă!

*

— Frumos şi cu zor şi cu spor se lucrează şi la Tămăşeşti (jud. Hunedoara). 25 de legionari înimoşi şi voioşi lucrează. Sunt la începutul cupolelor (boltilor), în curând cupolele vor fi înălţate şi biserica pusă sub acoperiş. Va fi foarte frumoasă.

Doamne, fii cu noi!

NOUTĂŢI

Trimitem mandate poştale în acest număr acelor abonaţi ai noştri al căror abonament, pe 3 luni, s'a isprăvit şi trebuie să ne trimită acum bani pentru mai departe. Aşteptăm banii căt mai neîntârziat spre a nu fi siliţi să oprim trimirea foii. Citiţi în No. 14 şi 15 cele scrise privitor la această reînoire de abonament şi la oprirea foii celor ce nu plătesc.

*

Procesul Gărneaţă-Borcea despre care am scris în numărul trecut, a fost încheiat cu următoarea hotărâre a Tribunalului din Bucureşti: doctora bătăuşe Lucia Borcea, din pricina căreia s'a omorât vrednica doctoră Elvira Gărneaţă, — a fost osândită la o lună închisoare şi 500.000 lei despăgubiri către orfanii şi soţul celei moarte. Cu dreptul de a se cere prin proces separat alte despăgubiri pentru pricinuirea morţii, deoarece cele 500.000 lei au fost date numai ca despăgubiri pentru lovire, nu şi pentru pricinuirea morţii. Astfel hotărârea Tribunalului din Bucureşti a mulţumit pe toată lumea, iar vrednicul preşedinte Vănţu merită toate laudele noastre pentru dreptatea făcută cu atâta curaj (căci D-na Borcea este sora ministrului liberal Dr. Leon).

*

Conducătorii taberelor de muncă legionară sunt rugaţi a ne trimite fotografii şi dări de seamă despre înfăptuirile şi munca lor, pentru numărul sărbătoresc pe care îl vom scoate în curând în cinstea acestor tabere. Indeosebi ne vom bucura de fotografii arătând pe ţărani şi muncitori, alături de tineretul şcolar, înfrăţiţi în aceeaşi muncă şi aceeaşi credinţă legionară. De asemenea trimiteţi-ne adresa exactă a taberelor şi şantierelor spre a trimite în toate părţile câteva exemplare gratuite din foaia noastră, pentru cei ce muncesc în tabere.

*

Dăm gratuit numere vechi din „Libertatea" pentru propagandă. Ne-au rămas câteva sute de numere din „Libertatea" pe care le dăm cu plăcere gratuit celor cari vor să le împartă pentru propagandă printre săteni şi muncitori. Trimiteţi-ne adresa şi arătaţi câte numere doriţi. Cum nu avem prea multe de împărţit, vor primi aceia cari le vor cere mai repede. Sătăruiţi apoi ca cei cărora le daţi, să se aboneze.

*

Afişe cu conţinutul foii noastre, trimitem cu începere dela acest număr, tuturor depozitarilor (câte 1—2—3 bucăţi), pentru a le pune spre vederea lumii care astfel să ştie că la acel depozitar se află de vânzare foaia noastră. La fiecare număr va apare alt afiş, arătând titlurile articolelor mai de seamă. Nu se plăteşte nimic pentru aceste afişe, dar rugăm pe depozitari să le alipeze (să le pună spre vedere) pe toate, timp de o săptămână căt durează vinderea acelui număr.

*

Un minunat album cu fotografii legionare: „Tabăra de muncă". A apărut un minunat album (carte) mare, numit „Tabăra de Muncă", cuprinzând sute de fotografii dela diferite tabere de muncă începând din anul 1924 şi până acum. Este tipărit pe o minunată hârtie groasă şi fină, cuprinzând sute şi sute de clişee (chipuri) cu lămurirea rostului lor. Din nici o casă de legionar ori de prieten al mişcării să nu lipsească o asemenea măreaţă lucrare, care este o adevărată podoabă pentru orice familie românească. Forma albumului e mare, aproape cât ziarul nostru, şi are 64 pagini. Costul este numai 120 lei. Cine doreşte să-l aibă, să-l ceară de pe acum (căci s'au tipărit puţine) dela Dl advocat Mihail Polihroniade în Bucureşti, Str. Argentina 44-a, trimiţând preţul de 120 lei şi 20 lei pentru trimitere recomandată; de tot aşadar 140 Lei.

*

Abonaţi! Cetiţi!

„Libertatea"

DEPOZITARII ziarului nostru sunt rugaţi a plăti regulat foaia (la fiecare 4 numere) şi a nu ne trimite resturi mai mari de 10%.

ABONAŢII sunt rugaţi a plăti la vreme abonamentul, cel puţin pe 3 luni înainte.

Numai astfel „Libertatea" va putea birui greutăţile.

Vă rugăm să vă înnoiţi şi să plătiţi abonamentul

Iubiţi abonaţi!

Iată a sosit şi recolta. Şi încurând veţi începe a o putea face faţă măcar în parte, cheltuielilor Dv. de pă un an de trudă. „Libertatea" vă roagă să n'o uitaţi şi să-i plătiţi ce-i sunteţi datori.

Cei cari au plătit foaia numai pe trei luni, şi au primit-o dela început, trebue acum să plătească mai departe, deoarece au trecut cele 3 luni. Pentru a fi plătiţi până la anul nou, au de plată 60 lei.

Cei cari n'au plătit nimic, dar au cerut să-i aşteptăm până la recoltă, sunt rugaţi a plăti şi pentru trecut şi pentru viitor.

Cei mai bine este ca fiecare să plătească cei puţini până la anul nou, pentru ca apoi să-şi înnoiască abonamentul la fiecare an nou. Socotelile sunt astfel mai limpezi şi mai uşor de ţinut minte.

Mulţumim călduros tuturor celor care ne vor înţelege şi-şi vor plăti datoria, cum se cuvine.

Luaţi aminte şi scrieţi limpede şi citeţ, fără grabă, numele şi adresa Dv. pe mandatul poştal şi pe cuponul lui, când ne trimiteţi banii. Tot astfel, citeţ, limpede şi pe scurt să ne scrieţi scrisorile şi articolele. Nu uitaţi niciodată să ne arătaţi nu numai comuna dar şi judeţul căt şi oficiul poştal al adresei Dv.

Pentru legionarii din taberele de muncă. „Libertatea" apărând şi peste vară regulat în fiecare săptămână, doreşte să publice dări de seamă şi fotografii din tabere. Rugăm o ni-se trimite. Deasemenea ar fi foarte folositor să trimiteţi foaia spre vânzare în acele tabere unde sunt vizitatori mulţi şi cari ar dori poate să afle ştiri despre mişcarea legionară. Tot astfel recomandăm a se cere dela noi cartea „Cruci de lemn" şi alte cărţi legionare pentru vizitatorii din tabără cari doresc să se informeze mai deplin despre mişcarea legionară. Şefii de tabără ar putea organiza un mic debit de desfacere de publicaţii naţionaliste pentru publicul vizitator. Vom mai trimite fiecărei tabere câte 3—5 exemplare gratuite din „Libertatea" (după mărimea taberei) spre a fi împărţite legionarilor muncitori. Deci **trimiteţi-ne adresa la care să trimitem ziarul.**

Faceţi şi pe cunoscuţii Dv. să se aboneze la „LIBERTATEA"

TIPOGRAFIA ASTRA S. A.—CLUJ, CALEA MOŢILOR 59